

Следе главне фазе од када је Светска здравствена организација објавила 8. јануара да нови корона вирус може бити узрок непознате епидемије која се појавила у Кини, и од које је од тада умрло више од 70.000 људи у свету.

8. јануара – Светска здравствена организација јавља да нови корона вирус може да буде узрок епидемије упале плућа непознатог порекла која се појавила у децембру у кинеском граду Вухану.

11. јануара – први смртни случај у Кини. Прве заразе ван Кине објављене су током јануара.

24. јануара – први случајеви у Европи, у Француској.

25. јануар – После Вухана готово цела централна кинеска провинција Хубеј је стављена у изолацију.

28. јануар – два прве директна преноса заразе ван Кине потврђена у Јапану и Немачкој. Више земаља враћају своје држављане из Вухана.

30. фебруара – СЗО, критикован због оклевања проглашава међународну ванредну ситуацију али не оцењује да је потребно ограничити путовања и трговинску размену са Кином.

2. фебруар – први смртни случајеви ван Кине на Филипинима (Кинез пореклом из Вухана).

7. фебруар – СЗО упозорава да се свет суочава са хроничном несташицом медицинске опреме за заштиту.

14. фебруар – Један Кинез умире у Француској, први смртни случај од корона вируса ван Азије.

19. фебруар – Број умрлих прелази 2.000, а СЗО упозорава против увођења несразмерних мера.

Више међународних фирми страхују од тешког утицаја корона вируса на њихове операције и на њихове пословне резултате. Почињу масовно да се отказују међународни сајмови, спортска такмичења и прославе. Прекидају се летови за Кину.

Број заражених се убрзава у Италији, Јужној Кореји и Ирану.

25. фебруара – СЗО говори о ризику да се ради о пандемији, дан после тога број новозаражених у свету прелази број заражених у Кини.

Почетак марта – СЗО позива земље да се снабдеју уређајима за помоћ при дисању. ОЕЦД предвиђа огромно кочење привреде.

6. март – Више од 100.000 случајева корона вируса у свету.

8. март – Италија проглашава изолацију северног дела земље и убрзо затим те мере проширује на целу земљу.

9. март – пад цена нафте доводи до пада светских берзи.

11. март – СЗО проглашава пандемију Ковида19. Америчке границе се постепено затварају за око 30 земаља. Владе и централне банке објављују масовне мере за подршку привреди.

13. март – СЗО наводи да је Европа од сада епицентар пандемије.

14. и 17. март – Прво Шпанија па Француска проглашавају обавезну изолацију становништва. Друге европске земље прво саветују остајање код куће и ограничење контакта.

Авиокомпаније драстично затварају летове. Бројне земље затварају границе.

18. марта – забележено више од 200.000 случајева.

19. марта – Италија постаје земља са највећим бројем умрлих од Ковида19.

Повећавају се објаве о националним или локалним изолацијама становништва.

23. марта – ММФ упозорава на рецесију која ће бити гора од оне после финансијске кризе 2008.

24. марта – Одлажу се Олимпијске игре у Токију. СЗО предвиђа да би САД, где експлодира број заражених, могле ускоро да постану епицентар пандемије.

25. марта – УН упозорава да ширење пандемије прети целом човечанству.

Амерички Сенат одобрава план од 2.000 милијарди долара за подршку привреди.

Више од три милијарди људи у свету позвани су да остану у својим кућама, у односу на милијарду два дана раније.

28. март – У време када Вухан почиње да излази из изолације Италија прелази број од 10.000 умрлих од корона вируса, а Шпанија достиже тај број пет дана касније.

2. априла – симболична граница од милион званично забележених случајева заражених пређена је у свету, а половина човечанства је у изолацији.

(Бета, АФП)